

координації роботи міждисциплінарних команд, впровадження адаптивних методик навчання та підвищення обізнаності педагогів щодо роботи з дітьми, які мають особливі освітні потреби.

Сучасні виклики, такі як пандемія COVID-19, війна в Україні та соціальні зміни, вимагають від керівника здатності до кризового управління. Організація дистанційного навчання, забезпечення безпеки в умовах надзвичайних ситуацій і підтримка психологічного здоров'я учнів і педагогів стають важливими аспектами його діяльності.

Таким чином, роль керівника в модернізації освітнього середовища є багатогранною і вимагає поєднання управлінських, лідерських, технічних і психологічних навичок. Ефективне управління модернізацією забезпечує не лише відповідність закладу сучасним стандартам освіти, а й сприяє формуванню гармонійного освітнього середовища, яке відповідає потребам учнів, педагогів і суспільства загалом.

Список використаних джерел

1. Актуальні проблеми управління закладами освіти в контексті стратегії модернізації освітньої галузі: колективна монографія / за загальною редакцією В. П. Кравця. Г. М. Мешко. Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2020. 310 с.
2. Калініна Л. М. Управління Новою українською школою. Порівняльна характеристика концептуальних змін. *Директор школи*. 2017. Січень. С. 12–21.
3. Управління інноваційним розвитком загальноосвітнього навчального закладу: моделі, соціокультурні процеси, технології : наук.-метод. посіб. / Л. М. Калініна, А. Ф. Остапенко, В. В. Лапінський, В. В. Литвинчук, В. В. Рогоза та ін.; за наук. ред. проф. Л. М. Калініної. Київ–Володимирець : Інформатодор, 2011. 560 с.

Ольга Кулік,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ОЦІНКА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКІВ ОСВІТНІХ УСТАНОВ

Наприкінці минулого століття людство зіштовхнулося із загальносвітовою проблемою недостатності кваліфікованих кадрів. Щодо керівного корпусу вона вилилася в «якісну» кризу, зумовлену переходом міжнародного співтовариства до нового якісного стану – «інформаційного» суспільства. Відповідно професійної підготовки, отриманої керівниками освіти в минулому, виявилася недостатньою для роботи з сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями. Однак нині послідовність реалізації змісту управлінської підготовки фахівців на першому ступені вищої освіти здійснюється у вигляді чотирьох етапів як послідовність роз'язання тактичних педагогічних завдань. Перший етап присвячений, окрім навчання студента дисциплінам, які відповідають змісту державного освітнього стандарту, формуванню

теоретичних знань та умінь. На другому етапі, поряд із навчанням студента загальним та управлінським дисциплінам, робиться акцент на загальний розвиток особистості [4–5]. Протягом третього етапу, окрім навчання студента загальним та управлінським дисциплінам, забезпечується розвиток творчих здібностей та формується досвід управлінської діяльності. На останньому етапі одночасно з навчанням студента управлінським знанням та вмінням завершується формування ціннісних орієнтацій з акцентом на формуванні соціальних ролей керівника. Виховання здобувачів освіти відбувається одночасно з прискореною соціалізацією особистості з першого до останнього дня навчання з акцентом на вихованні лідерських якостей [1–3].

Змістове наповнення управлінської підготовки фахівців (інваріантна складова) відбувається за вивчення студентами освітніх блоків, що стосуються:

- гуманітарних та соціально-економічних дисциплін, які дозволяють сформувати культуру мови, логічне мислення; розвинути наукову організацію праці; освоїти сучасні технології, теорію планування експерименту, теорію пізнання, теорію вирішення винахідницьких завдань та ін.;

- спеціальних (управлінських) дисциплін, які спрямовані на формування ділового етикету, організаційної поведінки; вивчення основ конфліктології, основ менеджменту і психології, теорії комунікації і лідерства, теорії організації і управління персоналом; розробку управлінських рішень та ін.

Результативне управління потребує вивчення майбутніми фахівцями-педагогами основ програмування та набуття умінь щодо вмілого використання у майбутній управлінській діяльності сучасних інформаційних технологій [4].

Нині оцінка професійної діяльності керівника школи вивчаються за такими напрямками: оцінка змісту управлінської діяльності керівника, оцінка особистісних якостей керівника, оцінка ефективності стилю міжособистісної взаємодії в педагогічному колективі та оцінка міжособистісного клімату у педагогічному колективі відповідно до встановлених критеріїв, котрі визначають його індивідуально-особистісні особливості, професійно-важливі якості особистості та індивідуальний стиль міжособистісної взаємодії з колегами. Відтак критерії оцінки управлінської діяльності включали роботу з формування активної соціальної позиції, розвитку психологічної спостережливості, оволодіння вміннями самодіагностики, що дозволяє вдосконалювати керівнику свій професійний рівень, підвищувати ефективність внутрішньошкільного управління та вдосконалювати освітній процес.

Отже, дати психолого-педагогічну оцінку управлінській діяльності керівника закладу освіти нині є вкрай важливо, оскільки сучасний освітянин-управлінець повинен володіти не лише певною спеціальною, професійною підготовленістю, але й уміти результативно працювати в команді, приймати самостійні рішення, проявляти ініціативність, задіювати в процес управління інноваційні методи та технології, бути компетентнішим у вирішенні та зреалізуванні управлінських завдань.

Список використаних джерел

1. Загородня Л. Формування готовності магістрів до забезпечення управління якістю освітнього процесу в закладі дошкільної освіти під час

вивчення фахових дисциплін. *Педагогічний дискурс*. 2019. Вип. 26. С. 69–76. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/0peddysk_2019_26_13

2. Ребуха Л., Зварич Г. Навчання у вищій школі: формування управлінської компетентності у майбутніх педагогів. *Гуманітарні студії: історія та педагогіка*. 2023. №1(05). С. 114–124. URL: <http://gsip.wunu.edu.ua/index.php/gsipua/article/view/156/116>

3. Ребуха Л., Шегда В. Управлінська культура викладача. *Інновації в освіті: реалії та перспективи розвитку*: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (Тернопіль, 11 травн. 2023 р.) Тернопіль: ЗУНУ, 2023. С. 264–266.

4. Сатир І. В. Розвиток теорії та технологій наукового управління загальноосвітніми навчальними закладами в Україні (1991–2016 роки): дис. ... канд. пед. наук: 13.00.06. Київ, 2017. 35 с.

5. Cytlak J. Jarmużek, Rola dyrektora w zarządzaniu szkołą w dobie kryzysu skwa: demograficznego, *Studia Zarządzania i Finansów «Kreatywność i innowacyjność w zarządzaniu. Egzemplifikacje teoretyczne i empiryczne»*, 2016.

6. Mazurkiewicz G. Przywództwo edukacyjne. Odpowiedzialne zarządzanie edukacją wobec wyzwań współczesności. Kraków: Wyd. UJ, 2011. 196 p.

Марія Куневич,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 017 Фізична культура і спорт, освітньо-професійна програма «Фізична культура і спорт», Західноукраїнський національний університет

Науковий керівник – Роман Гах,

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри фізичної реабілітації і спорту, Західноукраїнський національний університет

ВИХОВАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ СПОРТИВНО-МАСОВОЇ РОБОТИ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Формування фізичної культури студентської молоді у закладах вищої під час позааудиторної роботи присвячено низку праць науковців О. Боднарчук, О. Кошелева, Т. Хома, С. Черненко, О. Чичкан та ін. У роботах цих авторів продемонстровано різні напрямки удосконалення засобів та методів здійснення спортивної та оздоровчої діяльності молодих студентів.

До систему виховання фізичної культури студентської молоді закладів вищої освіти необхідно включати наступні категорії: форми, методи, принципи, рівні, критерії, підходи, завдання, компоненти, а також психологічні та педагогічні умови, які співставляються між собою як системне єдине утворення [3].

Виховання фізичної культури студентів у процесі спортивно-масової роботи закладу вищої освіти повинно відповідати таким основним завданням, а саме: а) значне покращення рухової працездатності, гармонійний розвиток молоді, зміцнення та збереження фізичного, ментального та психічного